

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po državnozborskem zasedanju.

III.

Bolje nego vsi sklepi označuje v državnem zboru odločujoče tendence to, kar se ni sklenilo ali kar sploh ni prišlo pred zbornico.

Vlada je že davno predložila načrt zakona o zvišanju borznega davka. Ko se je odločila za tako povišanje, niso nanjo čisto nič uplivali obziri na občinstvo ali sploh na finančno gospodarstvo. Ko bi bila to upoštevala, predložila bi bila načrt koreniti preuredbi cele borze, kakršnen načrt se je prav pred kratkim vzprejel v nemškem državnem zboru. Za zvišanje borznega davka se je vlada odločila zgolj iz fiskalnih ozirov. Borza bi lahko dajala državi še dosti več, nego jej namerava vlada naložiti, a dasi bi bila zbornica rešila dotični načrt v jedni sami seji, kar nekako mimogrede, vendar ni prišel na vrsto, vzlic opetovanim zahtevam raznih strank. Kapitalizem je zmagal in se vsaj za leto doč obvaroval primeroma skromnega borznega davka.

Isto tako se je zgodilo obrtni noveli. Vladni načrt nikakor ne zadošča. Sestavlja ta načrt je vlada dosti premalo se ozirala na zahteve malih obrtnikov, a dosti preveč ozirala na koristi kapitalizma. Toda niti tak ni prišel na vrsto, ker so se mu ustavljali kapitalistični krogi. Vlada bi bila pač lahko izposlovala, da bi se stvar bila dognala, a storila tega ni.

Uprav sramotno je počenje z načrtom novega domovinskega zakona. Poslanska zbornica je premnogokrat sama, jedenkrat celo soglasna zahtevala, naj se predloži načrt, s katerim bi se premenil sedanji zakon, a čim je vlada tej soglasni želji ugodila, začele so se vsakovrstne spletke in posrečilo se je zavleči stvar zopet za jedno zasedanje. In vendar je stvar velikega socialnopolitičnega pomena ter za milijone ljudi velevažna.

Vlada pa ni samo ravnodušno gledala prizadevanj strank, kapitalizmu služočih, da so se navedeni načrti odlagali in se je preprečilo sklepanje o njih, stopila je tudi sama pred zbornico s skrajno kapitalistično stvarjo, s predlogo o poddržavljenju severozapadne železnice. S to predlogo je vlada hotela iz žepov davkoplačevalcev darovati delničarjem te železnice okroglo svoto 50 milijonov. Ta

predloga je tako kričeča, da se je v poslanski zbornici ni upal nihče zagovarjati. Celo priznane kapitalistične stranke so se jej uprle in tudi vlada se ni upala braniti jo. V zmišlu državnozborskega poslovnika se je predloga morala odkazati pristojnemu odseku. Ta se je o njej posvetoval, a je ni odklonil, kakor je bilo pričakovati, nego je le glasovanje o njej odložil do jeseni. Bati se je, da pride stvar na jesen zopet na dnevni red in da se dotlej interesovanim delničarjem posreči pridobiti neke stranke za svoj načrt. Nekateri poslanci so zanj že doljeni!

Ustrezaje čedalje glasneje izrečeni želji je vlada predložila zbornici načrt za regulacijo uradniških plač. Ta načrt ni prišel na dnevni red. V izgovor je služila vladna izjava, da se načrt ne predloži cesarju v potrjenje toliko časa, dokler se ne zviša davek na pivo in na žganje. Regulacija po vladnem načrtu bi prouzročila vsako leto okroglih 13 milijonov goldinarjev več troškov, zahtevano povišanje davka na pivo in na žganje, kateri davek bi morali plačati največ siromašni krogi, pa bi neslo državi na leto okroglih 30 milijonov gld. Vlada hoče torej porabiti nujno potrebno regulacijo uradniških plač v to, da naredi dobro kupčijo. Zbornica je pa pokazala uradnikom svojo nenaklonjenost s tem, da ni hotela vladne predloge rešiti, dokler se ne dožene vprašanje o pokritju stroškov, dasi bi bila to prav lahko storila.

Ista igra se je uprizorila tudi glede druge zahteve uradnikov. Že dolgo časa so želeli, naj bi se izdala službena pragmatika. Naposled je vlada predložila nekaj kazenski zakon za uradnike, v katerem je pač povedano, kake dolžnosti imajo uradniki, ne pa tudi kake pravice jim pristojajo. Tudi ta načrt ima uradnikom sovražno tendenco, a vzlic temu se mu večina zbornice ni uprla in se je bati, da ga na jesen vzprejme.

V Ljubljani, 22. junija.

Klerikalizem vidno napreduje in tudi vlada mu ne dela nobenih ovir. Ker ne morejo klerikalci doseči naravnost verske šole, skušajo to po ovinkih. Katoliško šolsko društvo snuje svoje katoliške šole, kakor nemški „Schulverein“ nemške. Največjega pomena je pa, da je osnovalo tudi katoliško učiteljsko,

v katerem se bodo vzgajali učitelji v klerikalnem duhu. Te dni je vlada njih zavodu priznala pravico javnosti. Občinski klerikalni zastopi na Dolenjem in Gorenjem Avstrijskem se bodo gotovo pogajali za učitelje vzgojene v tem zavodu. Ne verjamemo pa mi vendar ne, da bi ti učitelji hoteli vedno plesati, kakor jim bodo župniki in kapelani godli. Spoznali bodo pač, da bi zanje ne bilo dostojno, ko bi bili samo farovski hlapci. S tem učiteljskim klerikalci pač še ne dosežejo, kar žele.

Kompromis v gorenjeavstrijskem veleposestvu. Liberalci se grozno jeze, da nočejo gorenjeavstrijski konservativni veleposestniki skleniti kompromisa. Pravično bi vsekako bilo, ko bi bila tudi manjšina zastopana, a nemški konservativci postopajo popolnoma po vzgledu nemških liberalcev samih. Koliko časa niso liberalci hoteli slišati o nobenem kompromisu v veleposestvu češkem in moravskem. Baš temu, da so izkoristili svojo moč v veleposestvu, se imajo zahvaliti, da so imeli večino v deželnem zboru češkem in jo imajo še sedaj na Moravskem, dasi sta ti dve deželi po večini prebivalstva slovanski. Če liberalci sami niso nikdar drugim dovolili kompromisa, dokler so sami imeli moč, tudi niso opravičeni zahtevati, da bi drugi z njimi obzirneje postopali.

Zakon proti sleparijam pri volitvah na Ogerskem mnogo predaleč sega. Odobravati je, da se zabrani zlorabljenje cerkve v volilne namene, a ne zdi se pa nam opravičeno, da se volitev zaradi tega razveljavi, če tudi drugih nepravilnostij ni dokazati. Krivci naj se kaznujejo, a volitev naj se pa razveljavi samo, če se da dokazati, da so pri njej se godile sleparije ali pa da je kdo voljen zares po pritisku od te ali one strani. Odobravati pa ne moremo, da zakon določa, da se bi pri volilni agitaciji sploh o odpravi civilnega zakona govoriti ne smelo. Uvedenje civilnega zakona je državni zakon, ki se lahko postopnim potom zopet razveljavi, kakor vsak drug zakon. Volilci imajo pravico vedeti, kakšno stališče njih poslanec zavzame v tej stvari, pravico od njega zahtevati, da se poteguje za odpravo ali pa za ohranjenje civilnega zakona.

Makedonsko vprašanje. Grki v Makedoniji se baje pripravljajo za ustajo in dopisujejo s Kresčani. V Monastiru je pri več uplinskih Grkih bila

Listek.

V Črni gori.

(Potni spomini in vtisi. Spisala Terezina dr. Jenkova.)

VI.

Maša se je skoro končala, in sedaj sem morala hiteti v „dvevojački institut carice Marije“. — Ker je ženska vzgoja tudi za nas Slovence tako važna in ker je največjega zanimanja vredna, menim, da ne bo odveč, o tem prekoristnem zavodu kaj več povedati, zlasti z ozirom na to, ker je institut namenjen vsem Slovanom, torej tudi nam Slovencem. Želim pa, da bi slovenske matere to uvaževale in ne pošiljale svojih mladenk v nemške zavode, kjer se potujčujejo in odtegujejo svoji rodni zemlji, svoji narodni govorici, temveč, da bi dale vzgajati svoje hčere v pristno slovanskem duhu, da bodo res vredne hčerke — majke Slave.

Leta 1868 potoval je prejasni knez Nikola I. v Petrograd k svojemu in svojega naroda pokrovitelju, caru Aleksandru II. in pri tej priliki je naprosil blago carico Marijo Aleksandrovno, da bi odredila sietstva za ustanovitev ženskega zavoda na

Cetinju. Prošnji se je takoj ugodilo, in položen je bil temelj zavodu, katerega je carica krstila „Marijski zavod“ in pokroviteljstvo podelila milostni kneginji Mileni. Naslednji car Aleksander III. in carica Marija Feodorovna sta se še bolj zanimala za ta zavod in podvojila letno podporo in istotako sedanji car Nikolaj II. in carica Marija.

Predstojnica ženskega zavoda, ruska plemkinja, je zelo izobražena in duhovita dama. Sofija Petrovna Martvago, kakor se zove, govori poleg materinskega jezika, ruščine, še francoski, srbski, nemški in angleški. Že fine in karakteristične poteze obraza in vse kretanje kaže odločnost, vztrajnost te dame, ki v resnici materinski čuva nad gojenkami in jih temeljito izobrazuje za življenje, za vstop mej svet. Kot svojo sestro Slovenko vzprejela me je iskreno in prisrčno.

Imela sem potem priliko ogledati si ves zavod, učne sobe, spalnice, skratka vse, ne izvzemši krasno obdelanega in skrbno gojenega vrta. Predstojnica mi je na to razkladala upravo v šoli in izven šole.

Razredov šteje ta dekliška šola šest. Učni jezik je različen, nekateri predmeti se učé v ruščini,

nekateri v francoščini, drugi v srbsčini. Poučuje se najrazličneje, ker zavod ima namen podati svetovno izobrazbo in ni omejen na kake predmete. Da se pečajo deklice poleg literature in znanstva tudi s praktičnimi predmeti, n. pr. z gospodinjstvom, ni treba dostavljati. Zavod je tem krajem primerno prav dobro obiskan. Takrat je bilo vseh gojenk 35, seveda različnih narodnostij, a največ je Srbij — Nemke, kaj pa da, ni nobene. Profesorjev je devet, ki z lepo besedo in globoko znanostjo blaže srca mladine, vzgajajo značajne in — narodne ženske. To je ravno, kar diči, preveva in prešinja cel zavod. namreč — slovanska vzgoja. Uprav zaradi taga je prežalostno, če slovenske matere pošiljajo svoje hčere v nemške šole, kjer se jim vtepa z vso silo ljubezan do germanstva v glavo, kjer se jih uči sovražiti in sramotiti svoj rod, kjer se jim vcepi tudi takozvani „Kastengeist“, da se namreč mladini pripoveduje, koliko višji je gospod nad kmetom. In potem se čudimo, da pri nas Slovencih ni narodnega ženstva, čudimo se, zakaj se kmet tako boji vsake stvari, ki pride iz „gospodskih“ rok. Kako naj-li vzgaja mati svoje otroke v narodnem duhu, kako jim naj vdahne in vcepi lju-

hišna preiskava. Policija je našla več kompromitiranih pisem. Zaprli niso nikogar, ker je guverner dobil iz Carigrada povelje, naj se ozira na razburjenost prebivalstva. Nam se pa pač dozdeva, da Turki nikoga niso zaprli, ker vedo, da Grki v Makedoniji ne morejo uprizoriti nobenega nastanka. Jedro prebivalstva je slovansko in sovraži Grke, ki so navadno oderuhi in sleparji. Vladi je pač največ na tem, da hitro prepreči, da grški bankirji v Turčiji ne bi pošiljali denarja krščanskim nastajem. To bode pa že preprečila, da je le zvedela iz pisem, komu se pošilja denar in po kateri poti.

Ustaja na Kreti. Velevlasti silijo, naj Turčija izvede tako imenovano halepsko pogodbo na Kreti. Ta pogodba se je bila dogovorila med kristijani in turško vlado. Glavne določbe te pogodbe so: Za Kreto se imenuje vselej le kristijan za guvernerja. Podguvernerji naj pa bodo tiste vere, katere je večina njih upravnega okoliša. Guverner naj bode imenovan za pet let, a ostane potem še pet let, če je večina prebivalstva zanj. Obstoječi zakoni se popolnijo s francoskimi in varuje se nezavisnost sodišča od turške vlade. Vojaštvo se na otoku omeji samo na utrjene kraje. Polovico dohodkov Krete se porabi za javna dela na tem otoku. Imenujejo se mirovni sodniki in vsi uradniki morajo znati grščino. Pri mitnicah naj se nastavlja kristijani. Ta pogodba se pa ni izvršila, kakor se ne izvrše druge obljubljene reforme v Turčiji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. junija.

— (Resnici v spričevanje) je „Slovenec“, pooblaščen od g. knezoškofa, v soboto izjavil, da škof Missia ni bil nikdar nasprotnik Šterkov, da svoj čas ni delal zoper imenovanje Šterka krškim škofom in ne za imenovanje dr. Mahniča, ter da slednjega v dotičnem predlogu še imenoval ni. „Slovenec“ upa, da sedaj popravimo dvojno krivico, katero smo po njegovem mnenju storili g. knezoškofu. Obžalujemo, da „Slovenec“ želi ne moremo ustreči, zakaj s tem, da on kaj trdi, pooblaščen ali nepooblaščen, s tem še ni dokazano, da nasprotna trditev ni resnična. Ko je bilo vprašanje o imenovanju krškega škofa na dnevnem redu, so najprej drugi slovenski listi poročali, da škof Missia kandidira dr. Mahniča. Poročilo dotičnega lista se nam je potrdilo od verodostojne strani in šele potem smo to stvar omenili tudi mi, „Slovenec“ je tedaj molčal o tej stvari in knezoškofa Missio ni prav nič zelnirala trditev, da se poganja za Mahniča. Zaradi dotične notice se je Mahnič takrat hudo zaletel v nas, vender tudi on ni tajil, da je bil kandidat škofa Missie. Zategadelj pa tudi danes ne dvomimo, da je stvar bila resnična, pač pa sodimo, da ima sedaj knezoškof Missia vzroke, da bi rad stvar potlačil. Morda se ženira zdaj, da se je bil zavzel za Mahniča. Sumljiva je tudi okolnost, da se „Slovenec“ krčevito opriema povsem formalne stvari, škofovega pisanega predloga. Če škof v svojem predlogu Mahniča ni imenoval, je še vse jedno zanj lahko agitiral in mi tudi nismo nikdar trdili, da se je v pismenem, oficijelnem predlogu zanj potegoval, saj so bila že prej privatna posvetovanja. Prav to naglašanje pismenega predloga obuja domnevanje, da je tudi „Slovenec“ prepričan o resničnosti naše trditve, da pa le kriči.

bezen do človeštva sploh in zlasti še do siromakov, ako je sama nima?

Vidimo torej jasno, kako potrebna je narodna vzgoja uprav nežnemu spolu; zato bi bilo pač umestno, da bi se slovenske matere ozirale na slovanske dekliške zavode. Zakaj bi se slovenske deklice ne hodile učiti k svojim sestrkam Srbijam, Hrvatcam in Rusinjam ljubezni do naroda svojega in se ne navduševale za idejo slovansko? Jezik ne dela nikakih ovir, samo želeti je, da se čim dalje tem bolj širi spoznanje slovanskih jezikov, sicer ostane slovanska duševna vzajemnost le na papirju. Velike važnosti je i spoznavanje slovanskih literatur. Navadno čita ženstvo le nemške sentimentalnosti, k večjemu čita še kako rusko novelo, se ve, v nemškem prevodu, kakor da bi bili res v vsaki stvari navezani na Nemce. Čas bi bil, da bi se začelo i pri nas širiti obzorje in da bi naš pogled ne bil obrnjen vedno le proti zapadu, ampak tudi v oni kraj, kjer stanujejo naši bratje in sestre po krvi in jeziku, kjer je doma res čista plemenitost in nepopačenost.

Toda vrnimo se k predstojnici, Gospici Sofija

ker ve, da je po klerikalnih načelih dovoljena ne samo laž, nego tudi kriva prisega, kadar gre za „dobro stvar“. Končno se nekaj: Ko je bila na razgovoru kandidatura Flappova za mesto škofa tržaškega, ni „Slovenec“ znil niti besedice, da si o tem pisali vsi drugi slovenski listi in je bila stvar za slovenski narod gotovo vevlačna. Ko bi „Slovenec“ ne bil simpatizoval s Flappom, oziroma, ko bi ne bil vedel, da se nekdo zavzema za Flappa, bi se bil gotovo oglasil proti njemu, saj je tudi svoj čas ostro pisal zoper kandidaturu kanonika Vučetića za mesto zagrebskega nadškofa.

— („Slovenska Matica“) ima v sredo dne 24. t. m. ob 5. uri popoldne v mestni dvorani svoj letošnji občni zbor. Dnevni red smo objavili že v jedni prejšnjih števil. Za danes dostavljamo le še določbo društvenih pravil, da je treba za sklepčnost navzočnosti 40 zborovalcev, in pa željo odborovo, da se društveniki zbora v mnogobrojnem številu udeležijo.

— („Glasbeno Matico“) je po naročilu naščnega ministerstva inspiciiral v soboto dvorni kapelnik in ravnatelj dunajskega konservatorija gosp. Fuchs, kateri se je o učnih uspehih izrazil jako laskavo.

— (Melioracija naše dežele) Po dolgih in trudapolnih prizadevanjih se je končno vender storil prvi korak za sistematično melioracijo naše dežele. Vlada je ustanovila mesto melioracijskega inženjerja za Kranjsko in poljedelsko ministerstvo je to, žal, da le provizorno, mesto razpisalo. Rok za vlaganje prošelj je potekel 15. t. m. Želeti bi bilo, da se pri podelitvi te službe ne upošteva samo strokovna usposobljenost, nego da bi se gledalo tudi na to, da dotičnik pozna natančno našo deželo in njene potrebe, in sicer po lastni skušnji, in pa ljubiti mora to našo zanemarjeno deželo, kajti od ljubezni do te zemlje je končno odvisen uspeh vsega delovanja tega tehnika. Marsikatero veliko delo v naši deželi bi se ne bilo dognalo, da ni domovina ljubezen dotičnikov navduševala za delo. Regulacije Save v sedanji meri bi ne bili nikdar doživeli, da po čisto tujem, niti naši deželi niti našemu narodu naklonjenem c. kr. stavb. svetniku ni prišel na isto mesto naše gore list. Naj se tudi v tem slučaju to ne prezre.

— (Gospode opazovalce meteorologičnih postaj) opozarjamo, da so slovenske tiskovine za poročila že izvršene in se lahko dobe. Opazovalci naj se za te tiskovine oglase pri osrednjih zavodih, da se na vse zadnje ne poreče, da na slovenskih tleh samo Nemci opazujejo in samo isti žrtvujejo delo in čas slavnim c. kr. oblastvom.

— (Zgradba justične palače.) Finančno ministerstvo je odobrilo kupno pogodbo z Zeschkovi dediči glede stavbišča za zgradbo justične palače.

— (Knežji dvorec na prodaj.) Kakor znano, bil je takozvani „knežji dvorec“ v Gospodskih ulicah šte. 14 po potresu tako poškodovan, da so se morale stranki takoj deložirati. Uradna komisija je izrekla, da je razsežno poslopje vsaj do prvega nadstropja podreti. Vsled tega odločil se je lastnik, knez Auersperg, za prodajo „knežjega dvorca“ na javni dražbi in sicer z vsemi parcelami vred, ki spadajo k tej posesti. Dražba vršila se bode v četrtek, dne 25. t. m. v pisarni c. kr. notarja dr.

je ravno praznoval svoj god, in zato se jej je prišla pokloniti vsa elite Cetinja in visoki knez Nikola sam. Ker Rusija sila veliko dobrega stori za Črno goro, je umevno, da narod črnogorski spoštuje vse, kar je ruskega. In ker je institut prav za prav ruski in predstojnica navdušena in vrla Rusinja, je čisto naravno, da se ji je prišlo pokloniti mnogo odličnih ljudij. Imela sem priložnost spoznati tri ministre, potem zastopnike družih velevlasti, kakor generala Sumarokova, zastopnika Rusije, in konečno tudi kneza samega.

Predstojnica me je predstavila njegovemu Visočanstvu, ki je prav prijazno govoril o potresu ljubljanskem, spraševal to in ono. Govoril je srbski, a jaz slovenski. Kak vtisek je napravil na-me ta vladar, sem že nekoliko omenila. Knez sam se tudi močno zanima za institut, pride večkrat k učenkam, da vidi njih napredek, včasih pa povabi one iz višjih razredov na dvor na ples ali na drugo zabavo.

Ko so bile čestitke končane, poslovila sem se od predstojnice, ki mi je naznanila, da mi je izprosila avdijencijo pri nje visokosti kneginji Mileni.

Zupanca. Izključna cena iznaša 42.227 gld. Stavbišče v Gospodskih ulicah obseza 37 arov, ostale parcele pa 21 hektarov. Želeti je, da se to lepo stavbišče primerno zasida.

— („V Črni gori“) Piše se nam: V lepih potnih spominih in vtisih, katere pričbuje v listku „Slov. Narod“ gospa Terezina dr. Jenkova, pravi cenjena pisateljica v IV. nadaljevanji tudi to: „Ne vem, vsled kacega nagiba pravijo tej stari palači tudi „biljar.“ — Evo zakaj: Peter drugi sesidal si je trideset korakov od „monastira“ to dolgo in veliko palačo, katero Črnogorci zato imenujejo „biljarda“, ker si je vladika v svoji samoti za zabavo dal prinesiti in v tej palači namestiti biljard. Tako pravi Ljubomir Nenadović v svojih pismih iz Cetinja l. 1878.

— („Südmark“) je mej vsemi nemškimi društvi Slovincem najsovražnejše, ker je njega namen, slovenski narod izpodrinuti z rodne zemlje. Tako društvo pobijati, je dolžnost vsakega narodnega človeka in kdor to društvo podpira, je naš sovražnik. „Südmark“ prodaja tudi posebno vrsto žveplenk in ima pri tej kupčiji lep dobiček. Ne rekli bi nič, ko bi se te žveplenke prodajale le v nemških krajih, a da se drzne kdo v Ljubljani in še Slovincem prodajati te žveplenke, tega bi nikdar ne bili verjeli. Pa je tako. Firma Michael Kastner prodaja Südmark žveplenke! Ta firma živi največ ob Slovincih, zlasti ima mnogo kupcev na deželi. Opozarjamo s tem vsakega, naj postopa napram tej firmi, kakor mu velewa njegova narodna dolžnost, zajedno pa prosimo vse rodoljube na deželi, naj nam sporoče, se-li kje prodajajo take žveplenke, kdo jih prodaja in kje jih je kupil. Tako daleč ne sega naša potrpežljivost, da bi mirno gledali, kako se jemlje Slovincem denar iz žepa za „Südmark“.

— (Glas iz občinstva.) V poslednjem času so zamude pri kamniških vlakih, poseba pri povratku ob nedeljah zvečer postale skoro permanentne. Tako se je zopet včeraj zadnji vlak iz Kamnika odpeljal mesto ob 8. uri 40 min. šele okola 9. ure 25 min., torej z zamudo celi treh četrti ure! Mucgim izletnikom iz Ljubljane bi pač ta ura prav dobro ugajala, če bi se uvedla v vožni red, nikomur pa ni prijetno, potikati se cele tri četrti ure po kolodvoru in čakati na vlak, kakor grešna duša odrešenja. Prosimo torej slavno obratno ravnateljstvo, naj kaj stori, da se pride v okom tem nedostatkom, oziroma naj odhod iz Kamnika uredi tako, da bi vlak redno odhajal pozneje. S tem bi se ustreglo splošni želji ljubljanskih izletnikov, ki bi vsaj potem vedeli, pri čem da so.

— (Za mestne uboge) Predsednik trgovinske zbornice ljubljanske, dež. posl. gosp. Ivan Perdan, daroval je povodom svoje srebrne poroke znesek 100 gld. za mestne uboge.

— (Kres) Jutri dne 23. t. m. žgal se bo na Drenikovem vrhu običajni kres.

— (Himen.) Danes se je na Dunaji poročil tukajšnji trgovec g. Ernest Hamerschmidt z gdnjo. Lujizo Schmidto, hčerjo umrlega vladnega svetnika in ravnatelja akad. gimnazije dunajske Schmidta.

— (Kres na Šmarni gori) Prijatelji Šmarne gore priredijo jutri zvečer na tem priljubljenem shajališču naših planincev kres z umetelnim ognjem, raketami in streljanjem iz topičev. Kres se začne kmalu po 9. uri. Ker je razgled s Šmarne gore obsežen in je ta večer pričakovati divnega razgleda na nebrojne kresove v bližnji in daljnji okolici, upati je mnogobrojne udeležbe, zlasti ker vozi posebni vlak ob jako ugodnem času. A tudi ljubljansko občinstvo imelo bode z Rožnika lep pogled na Šmarno goro. Skupni odhod s Šmarne gore ob 11. uri ponoči.

— (Kmetijska podružnica v Begunjah na Gorenjskem) priredi v ponedeljek 29. junija v gostilniških prostorih g. Michla v Poljčah tombolo, kateri sledi prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstop prost. Dobitke za tombolo hvaležno sprejema g. Michel. Čisti dohodek je namenjen za sušilnico.

— (Prosimo pomoči.) Iz Roga pri Toplicah na Dolenjskem se nam piše: Neki baron Carlshausen je bil prevzel žaganje lesa na veliki parni žagi kneza Auersperga. Ta je to delo zopet oddal in sicer nekemu G. Schützu z Dunaja. Ta gospod ne more začeti dela nadaljevati, in sicer iz prav prozajičnega razloga ne: denarja nima. Delavcem je ostal zaslužek za jeden in za dva meseca dolžan. Večina teh delavcev je oženjena, ima otroke, živeža pa nič. Takih delavcev je okoli 180. Umestno bi bilo, da pride obrtni nadzornik na Rog in da kaj stori za te siromake, kateri so vsled gladu že skoro podivjali. Ričet v ječah je sicer sredstvo za lakoto, a oblastva

lahko drugače poskrbe za te ljudi, če posredujejo hitro in uspešno. Ljudje so mislili, da delajo za kneza Auersperga, ki več milijonov premore, in so šele zdaj izvedeli, da delajo za g. G. Schütza, čigar žep je popolnoma prazen. Ne vemo, kako je pravno razmerje mej gospodi Schützom, baronom Carls-hausenom in knezom Auerspergom, kdo je torej v zmišlu veljavnih zakonov plačnik, sodimo pa, da bi se moral obrtni inšpektor za to zanimati, in umestno bi tudi bilo, ko bi okr. glavarstvo posvetilo tej stvari nekoliko pazljivosti.

— (Utonil) je na Golem vrhu pri Raki dve letni Alojzij Virč in sicer v neki mlaki.

— (Narodna čitalnica v Ptuiju) priredi na dan sv. Petra in Pavla, to je 29. t. m. popoldne izlet k sv. Marjeti, pri katerem bodo čitalnični tam buraši igrali in sicer v gostilni g. Mikla.

— (Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) priredi dne 21. t. m. v Žrelcu poleg Celovca javen shod. Začetek ob 1/3. uri popoldne. Shod v Gozdanju se je sijajno izvršil.

— (Hrv.-slovenski klub akad. društva „Slavije“ v Pragi) priredi s sodelovanjem kvarteta in tamburaškega zbora „Slavije“ ter g. Piskačka dne 24. t. m. v proslavo stoletnice rojstva Antona Mihanovića veselico, in sicer v mali dvorani na Žofinju. Vstopnina 30 kr.

— (Prva narodna dirka I. hrv. biciklističkega društva v Zagrebu) se je vršila včeraj ob številni udeležbi biciklistov od vseh jugoslovanskih kolesarskih društev in je v športnem oziru imela sijajen uspeh. K dirki je prišla tudi deputacija biciklističkega društva „Ljubljane“ — 10 gospodov in jedna gospodična — pod vodstvom g. dr. Tekavčiča. Dirko je počastil s svojo navzočnostjo tudi nadvojvoda Ferdinand Salvator, kateri je z velikim zanimanjem sledil posamičnim točkam in ostal do konca dirke. Izid je naslednji: I. „Utrka juniora“ na 1000 metrov, pristopna vsem vozačem, ki na dirkališču še niso dobili nobene nagrade. Tekmovalo je devet dirkačev. Prvi je prišel na cilj g. Adolf Fitz „H. K. B. Sokol“ v 1 min. 34¹/₂ sek.; drugi je bil gosp. Svetolik Savič, član „I. srp. velocipet-društva“ u Belemgradu, v 1 min. 34³/₄ sek.; tretji je bil g. Ivan Holček, „H. K. B. Sokol“ v 1 min. 35³/₄ sek. — II. „Utrka za povenstvo grada Zagreba“ na 3000 metrov za vozače, stanujoče v trojedni kraljevini. Prvi je prišel na cilj gosp. Mirko Novak, član I. hrv. društva bicikl. u Zagrebu, v 5 min. 32 sek.; drugi g. Julij Mihelič, član istega društva, v 5 min. 32¹/₂ sek.; tretji gosp. Oskar Goetzloff iz Oseka v 5 min. 33 sek. Proti temu rezultatu se je vložil protest in sta gg. Milač in Goetzloff za tretje darilo še enkrat vozila. Darilo je dobil gosp. Goetzloff. III. „Dirka za goste“ na 3000 metrov samo za vozače, stanujoče zunaj Zagreba. Izmed 6 udeležencev je bil prvi g. Svetolik Savič iz Belegagrada v 5 min. 50¹/₂ sek.; drugi g. Branko Filip iz Varaždina, tretji g. Zmagoslav Bohinjec iz Ljubljane. G. Bohinjec je proti tej dirki protestiral in sicer, kakor se je konstatovalo, po vsi pravici, ker ga je gosp. Savič iz Belega grada pred zadnjim krogom ravno pred ciljem s svojim kolesom tako močno v sprednje kolo zadal, da je na stran odletel in se le po svoji znanosti sigurnosti vzdrlžal na kolesu in prišel navzlic temu, da so ga vsi drugi prehiteli, kot tretji na cilj. Po izreku razsodništva bi se bilo moralo še enkrat voziti, kar pa je g. Bohinjec preprečil in, zadovoljivši se z moralnim priznanjem, odstopil. — IV. „Glavna dirka“ na 1000 metrov, za vse vozače. Posebna nagrada določila se je pri tej točki vodniku, kateri prevozi prvi največ krogov. To nagrado je dobil prvi slovenski kolesarjev gosp. Z. Bohinjec, kateri je prvi prevozil dvanajst krogov. Prvo darilo je dobil gosp. Julij Mihelič ki je vozil 18 min. 4³/₄ sek.; drugo g. Mirko Novak, ki je vozil 18 min. 4¹/₂ sek.; tretje g. Z. Bohinjec, ki je vozil 18 min. 5³/₄ sek. — V. „Vožnja v skupinah“ na 2000 metrov. Vozilo je šest klubov in sicer od vsakega kluba trije vozači. Prvi so bili člani I. hrv. društva biciklistov, drugi člani kluba biciklistov „Sokol“, oba v Zagrebu, tretji člani kluba slov. biciklistov „Ljubljana“, kateri so bili samo za jedo piko za drugimi. — „Vožnja na tandemih“ na 3000 metrov. Prva sta bila gg. Julij Mihelič in Mirko Novak v 5 min. 28³/₄ sek.; druga gg. Strupi in Radović v 5 min. 28¹/₂ sek.; tretja gg. Bohinjec in Klobutar v 5 min. 29 sek. Vozili so štirje pari. Ta točka je bila posebno zanimiva in je bila zlasti nazadnje jako huda borba. — VII. „Handicap“. Vozilo je 13 dirkačev. Zadnji je stal g. Bohinjec, vsi drugi so bili postavljeni pred njega ter se jim je proga 3000 metrov skrajšala celo do 170 metrov. Prvi je bil g. Milač (4 min. 58¹/₂ sek.; drugi g. Fritz (4 min. 59 sek.); tretji g. Bohinjec (4 min. 60 sek.), kateri je krasno vozil in prehitel razen dveh vse tekmece. — Slovenski biciklisti so torej častno zastopali biciklističko društvo „Ljubljana“, uspehi pa bodo še lepši, kadar dobi društvo svoje dirkališče s tem pa pravi za vezbanje in treniranje potrebni tera.

* (Železnice) vsega sveta so dolge 687.550 kilometrov in sicer so so evropske dolge 245.300 km,

ameriške 364.975 km, azijske 41.970 km, afriške 13.103 km in avstralske 22.202 km. Največ železnic imajo Združene države, namreč 288.460 km, nemške so dolge 45.462 km, francoske 39.979 km; ruske 35.560 km, angleške 33.641 km, avstro ogerske 30.038 km, italijanske 14.626 km, španske pa 12.147 km. Železnice v vseh drugih državah niso 10.000 km dolge.

* (Atentat na kaznilničnega paznika. V kaznilnici v Karlavi pri Gradcu je minoli teden neki kaznojenec napal paznika in ga z nekim orodjem udaril po glavi tako, da mu je odsekal uho. Kaznojenec je na to vzel pazniku sabljo in jel po strelovodni žici plezati kvišku z očitnim namenom, priti na streho. Sredi poti so ga pa zapustile moči in padel je na tla. Vojaki so ga koj prijeli in odgnali v zapor.

* (Tragedija na vasi.) Kmetška fanta Jožef Kuhta in Julij Kis v Aksanjošu pri Miškolcu sta bila oba zaljubljena v zalo Juliško Voneky in oba sta jo snubila. Juliška se je odločila za Kisa in te dni bi se bila morala vršiti poroka. Ko sta Kis in njegova nevesta prišla k cerkvi in hotela vstopiti, planil je Kuhta izza cerkvenih vrat in srečnemu tekmeču zabodel nož v srce. Kis se je zgrudil mrtev, Kuhta pa so navzočniki prijeli in ga izročili sodišču, lepa Juliška pa je od žalosti zblaznela.

* (V pijanosti) je v Bruselju neki vojak uganjal na ulici take nerednosti, da ga je hotela policija prijeti. To je pa vojaka silno raztogotilo. Iztrgal se je redarjem iz rok in hitel v vojašnico, a ko so prišli policijski organi za njim je vzel puško in začel streljati. Policijski komisar, zadet v glavo, je obležal mrtev, več redarjev in vojakov je bilo ranjenih. Pijani vojak je petdesetkrat ustrelil, predno so se nekateri vojak priplazili k njemu in ga mogli prijeti ter razorožiti.

* (Usmrčenje na ulici.) Minoli četrtek sta bila v Carigradu, na javni ulici obešena dva armenska zarotnika. Eksekucija se je vršila na najboljjudnejših mestih ob navzočnosti mnogo tisoč ljudij in celega krdela državnih funkcionarjev. Jeden obsojenec, Toros oglou Onseep, je bil kavarnar, drugi, Agop oglou Kevork, pa čevljar. Obdolžena sta bila, da sta bila delavna člana revolucionarnega komiteja za osvobojenje Armenije in da sta umorila nekega policijskega uradnika. Nestrčnika sta bila obešena zgodaj zjutraj, visela pa sta na vešalah do večera. Okolu njihju trupel je drvelo na tisoče in tisoče ljudij, turški funkcionarji in sploh „dobromisleči“ ljudje, pa so manifestovali svojo lojalnost, pa so na trupli plivali ali nanje kamne metali.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Brzojavke.

Dunaj 22. junija. Cesar se je davi pripeljal iz Budimpešte, ostane pa tu le toliko časa, da se ukrenejo potrebne dispozicije za obisk ruskega carja.

Budimpešta 22. junija. Pri včerajšnjem cercle u je cesar ogovoril delegata Višnikarja in mu rekel, da ga je vest o Klunovi smrti zelo presenetila. Potem je vprašal Višnikarja za ljubljanske razmere in za uspevanje dolenskih železnic. Višnikar je rekel, da je Ljubljana cesarju iskreno hvaležna za podporo o potresu in želi samo, da bi se še vojaško skladišče s sedanjega prostora premestilo, na kar je cesar opomnil, da se v tem oziru vrše pogajanja. Dalje je Višnikar opozarjal, da je podaljšanje dolenskih železnic do dež. meje jako potrebno in da bi se rentiralo. Cesar se je jako milostno od njega poslovil.

Budimpešta 22. junija. Avstrijska delegacija je v sobotni seji dokončala svoje delovanje in je minister Goluchowski zaključil zasedanje s Slava-klici na cesarja.

Atene 22. junija. Ustaši na Kreti so odklonili turške pogoje. Turški vojaki so se umaknili, ustaši pa korakajo proti Alkijanu.

Pariz 22. junija. Zbornica je vzprejela vladni predlog glede aneksije Madagaskarja.

Narodno-gospodarske stvari.

Nekoliko o pomenu in važnosti stroja.

Sestavil Ign. Šega.

„Der Kolben im Cylinder des Fabrikmotors und der Lokomotive ist mächtiger als Kaiser und Reich.“

(E. Herrmann: Tech. Fragen und Probleme.)

Svoboda in oblast sta glavna smotra človeštva, odkar se ono zaveda svoje kulturne zadače; seveda služijo v dosegu teh dveh razna sredstva in razna pota. Jedna najvažnejših — če tudi dokaj trudapolna — je pot, katero si je izbralo človeštvo v

sedanji dobi, pot tehniškega gospodarstva. Jedino tehnika bo popolnoma oprostila človeštvo najtežjega jarma, kateri ga tlači in zavira prosto napredovanje na obče prosvetnem polju — namreč zavisnosti od prirede.

Takoj v prvih početkih svoje zavednosti je človek spoznal, da je suženj prirode in pričel je boj z njo za svojo nezavisnost. Njegove telesne sile niso zadostovale, zato si je skušal s tehničnimi pripomočki pomnožiti efekt svojega dela pri uporabi malega dela svojih telesnih sil ali pa prepustiti obavljanje dela popolnoma prirodnim silam, katere je imel vedno priložnost poučavati, saj se je boril z njimi od rojstva do smrti. Posluževal se je raznih orodij. Ker mu je pa že prirojeno, da skuša prilagoditi vsako orodje svojim najrazličnejšim opravilom, zato se je razvilo iz najprimitivnejših orodij nebroj drugih, katera vsa mu služijo za pridobitev svobode in nadvlade nad prirodo.

Mej vsemi proizvodi človeške roke je vsekakor stroj jedno najznamenitejših, ker z njegovo pomočjo nam je mogoče izkoristiti skoro vse prirodne sile ekonomičnim putem; tako postaja priroda orodje naše splošne kulture, in to znači dosedaj največji prevrat v življenju človeštva.

Pred več ko sto leti je izumil James Watt — parni stroj. Kot gonilno silo je uporabil vodne pare; in ta je sedaj neizcrpni vir, o katerega moččnosti se početkoma niti ni domnevalo. Wattov izum popolnoma je tehnika vsled svojega napredovanja — in danes imamo stroje, katere človek sam obuduje. Kar pa vzbuja v nas posebno občudovanje, niso one tehnične podrobnosti kakor na pr. vijaki, rame, lēti itp., pač pa je pojenje stroja, pretvorba toplote, katero daje gorivo, v mehanično silo in gibljivost, tedaj ona demonska prikazen samodelavnosti.

Sedaj se stroj pač povsod pozna in vporablja, pravi „vsesvetovni stroj“ (Kapp. Philosophie d. Technik.) Stroj pospešuje človeško delovanje, deloma človeka tudi nadomešča pri delu. Dočim je moral poprej izrabljati svoje telesne sile skoro do skrajnosti samo za delo, s katerim je skušal odvrčati zlo od sebe, preostajajo mu sedaj one, da jih žrtvuje za splošni napredek na narodnoprosvetnem polju. Z uporabo strojevo se je tedaj v marsičem predrugačil razvoj delavčevega telesa. Vsako delo zahteva določeno moč. Sila je pa v ekonomiji telesa ravno toliko kot življenje, tedaj je vsako delo izguba jednega dela življenja. In vse ono „življenje“, katero je izgubljal delavec vsled izrabljanja svojih močij, prihrani si sedaj, ker delo izvršuje mesto njega stroj.

Rokodelec žrtvuje za svoje izdelke samega sebe. Pri ročnem delu zbirajo se mozgi v živcih, kitah, na kosteh, koži in drugih delih roke oziroma onih udov, katere uporablja pri delu, in pri katerih je njih uporaba največja. (Dalje prih.)

— Državne železnice. Dne 29. decembra 1895 in dne 12. in 26. januarja 1896 je bil v „Wiener Zeitung“ objavljen razglas o zamenji delnic c. kr. privilegovane moravske mejne železnice za 4% prioritetne obveznice; s tem se pa posestniki delnic, ki se odpravijo iz prometa, zopet vabijo, da jih zamenjajo z kuponi št. 17 — 19 vred po v začetku omenjenem razglasu vsaj do 15. junija 1896. pri glavni blagajnici c. kr. generalnega ravnateljstva državnih železnic na Dunaju XV. Schönbrunnstrasse št. 6. Kar se tega do tedaj ne zamenja teh delnic, se ekvivalent zanje deponuje pri sodišču. — Po v „Wiener Zeitung“ objavljenem razglasu se razpisuje nabava in postavljanje železnih državcev za dunajsko mestno železnico. Ponudbe se vsprejemajo do najdalje 14. julija t. l. pri c. kr. generalnem ravnateljstvu državnih železnic. Pogoji in drugi pomočki se lahko upogledajo pri stavbenem ravnateljstvu za dunajsko mestno železnico VII. Mariahilferstrasse št. 126, 1. nadstropje.

Oklici!

Dne 31. kimovca l. 1895 preminol je Hr. Volarič, učitelj v Devinu, obče čislani in dobro znani slovenski skladatelj, zapustivši žalujočo vdovo in 4 nepreskrbljene otročiče v najnežnejši dobi. — V odborovi seji „Zaveze slov. učiteljskih društev“ dne 6. aprila t. l. sklenilo se je, da „Zaveza slov. učiteljskih društev“ založi najboljšo Volaričeve skladbe in čisti prebitek odstopi pokojnikovim vdovi kot dokaz spoštovanja, kojega je zaslužil odlični skladatelj s svojimi skladbami.

Ker pa podpisano predsedništvo ne zna, koliko iztisov naj se založi in da se dobi vsaj nekaj prebitka, radi tega se obrača podpisano predsedništvo do slavnega občinstva, do vseh prijateljev godbe in petja, do slavnih pevskih zborov in slavnih čitalnic, da se blagovolé zglašiti kot naročniki na Volaričeve skladbe pri podpisnem predsedništvu. Cena skladbam naznani se pozneje, ko se izve število naročnikov.

Predsedništvo „Zaveze slov. učit. društev“
v Št. Juriju pri Kranju meseca junija 1896.

J. Šega,

t. č. tajnik.

I. Jelenc,

t. č. predsednik.

NB. Slovenski časniki se prosijo, da blagovolé ta oklice priobčiti.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 21. junija: M. Cochini, zasebnica, 49 let, Tivoli—Švicarija, gnojenje možgan. — Ivan Vrenk, železniškega uslužbenca sin, 1½ leta, Dunajska cesta, I. delavska hiša, škarlatina.

V hiralnici:

Dne 19. junija: Franc Anžič, mlinar, 54 let, splošna oslabelost.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mra. v 24 urah
20.	9. zvečer	735.9	20.0	sl. jvzh.	skoro obl.	
21.	7. zjutraj	737.5	15.2	sr. jvzh.	dež	1.8
"	2. popol.	737.6	23.8	sr. jvzh.	pol obl.	
"	9. zvečer	738.6	18.3	sl. vzhod	jasno	
22.	7. zjutraj	738.7	13.7	sr. svzh.	megla	0.2
"	2. popol.	736.6	24.0	sr. jvzh.	pol obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 21.1° in 19.1°, za 2.8° in 0.7° nad normalom

Dunajska borza

dné 22. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		40	
Avstrijska zlata renta	122		90	
Avstrijska krona renta 4%	101		20	
Ogerska zlata renta 4%	122		90	
Ogerska krona renta 4%	98		55	
Avstro-ogerske bančne delnice	958		—	
Kreditne delnice	349		—	
London vista	119		95	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		82½	
20 mark	11		75	
20 frankov	9		52½	
Italijanski bankovci	44		45	
C. kr. cekini	5		65	

Dne 20. junija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	30	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	130		—	
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	126		50	
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	—		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	198		75	
Ljubljanske srečke	22		75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23		—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157		—	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	482		—	
Papirnat rubelj	1		27	

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja o bolezni in smrti naše nepozabne soproge, oziroma matere, stare matere in tašče

Frančiške Mušič

za mnoge darovane vence in za spremstvo drage pokojnice do poslednjega počivališča, izrekamo s tem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kakor tudi slavnim požarni brambni našo najprisrčnejšo zahvalo.

V Senožečah, dné 20. junija 1896.

(2592)

Žalujejo ostali.

Službo poštne upraviteljice

išče gospodičina z dobrimi sprječevall. — Kje, pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

(2412-5)

Brzjavka.

10 spretnih likalk

se takoj vzprejme v prvem ljubljanskem zavodu za čiščenje perila s strojem in fini čistilnici

(2587-2)

v Židovskih ulicah št. 4.

Ernest Hammerschmidt

Lujiza Hammerschmidt roj. Schmidt

poročena.

Ljubljana

Dunaj

dné 22. junija 1896.

(2585)

Zahvala.

Štejem si v prijetno dolžnost srčno zahvaliti se velezaslužnemu gospodu dr. O. Veseljsko-tu, c. kr. okr. zdravniku v Trebnjem, da me je vsled vratne bolezni, katera se je dala le z operacijo odstraniti, ne le rešil gotove smrti, temveč tudi tako temeljito ozdravil, da sem v par dneh popolnoma okreval.

Slavno občinstvo naj se v enakih slučajih zaupno do omenjenega gospoda obrača.

Pijavce, dné 12. junija 1896.

Franc Šircelj

(2589)

posestnik in krčmar.

Apno!

Na Kalcih pri Logatcu pripravljajo se bode od letos naprej skozi več let veliko množino vagonov izvrstnega, kamniškemu popolnoma jedoakovrstnega apna.

Ravno tu dobi se od 24. t. m. do 10. julija t. l. in tako naprej po jeden ali več vagonov izvrstnega apna po primerani ceni.

Naročila in vprašanja vzprejema Mihael Gostiša, posestnik na Kalcih pri Logatcu.

(2098-8)

Rokovice

za gospode in dame
iz sukanca, svile itd.

praške glače-rokvice

izvrsten fabrikat

častniške rokvice

priporoča I. (2054-16)

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-141)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejcevic, Plonj, Marjine vaze, Heb, Francove vaze, Karlove vaze, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenc, Gurth, Genova, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejcevic, Plonj, Marjine vaze, Heb, Francove vaze, Karlove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 6. uri 29 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 25 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plaznja, Budejcevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Gurth, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plaznja, Budejcevic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Notarski kandidat

vzprejme se v pisarni podpisanega, v Rogatec na Štajerskem premeščenega c. kr. notarja.

Dopisi naj se pošljejo do dné 30. t. m. v Tržič, pozneje v Rogatec.

(2578-4)

Notar Franc Straffella.

Velika pekarija

z vsem potrebnim preskrbljena, odda se v najem pod prav ugodnimi pogoji za čas vojaških vaj ali pa po dogovoru tudi za delj časa.

Kje? poizvz se pri upravnistvu „Slov. Naroda“ do 15. julija t. l.

(2591-1)

Izurjena prodajalka

želi vstopiti v službo ali prevzeti kako prodajalno v najem ali pa na račun.

Več povz upravnistvo „Slov. Naroda“.

(2590-1)

Vzprejme se takoj pod ugodnimi pogoji v lekarno na deželi

vajenec

iz dobre hiše, več slovenščine in nemščine. — Ponudbe s predpisom 6. gimnazijalnega razreda naj se dopošljejo upravnistvu „Slovenskega Naroda“. Abiturienti imajo prednost.

(2549-3)

Malinov sirup

iz gorskih malin narejen, z najboljšo vonjavo i. t. d.

1 kilo v steklenici 65 kr., pol kile 35 kr.

Lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

(2558-2)

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delavnico sedaj uredil tudi za raznovrstno popravljanje koles (biciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovejše ter najboljše vrste

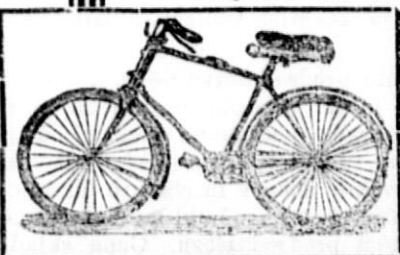
po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi razpečevanje že rabljenih, a še dobro ohranjenih koles.

Velespoštovaje

(2332-15)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 6.

Popolna razprodaja

manufakturnega blaga

pri (2569-5)

Fr. Petrič-u
v Špitalskih ulicah.

!!! Veliko pod tovarniško ceno !!!